

„Az Úr közel!”

Magyarországi Egyházak
Ökumenikus Tanácsának
Szövetsége

A MAGYARORSZÁGI EGYHÁZAK ÖKUMENIKUS TANÁCSA
MISSZIÓI ÉS EVANGELIZÁCIÓS BIZOTTSÁGÁNAK HÍRLEVELE

2019. november

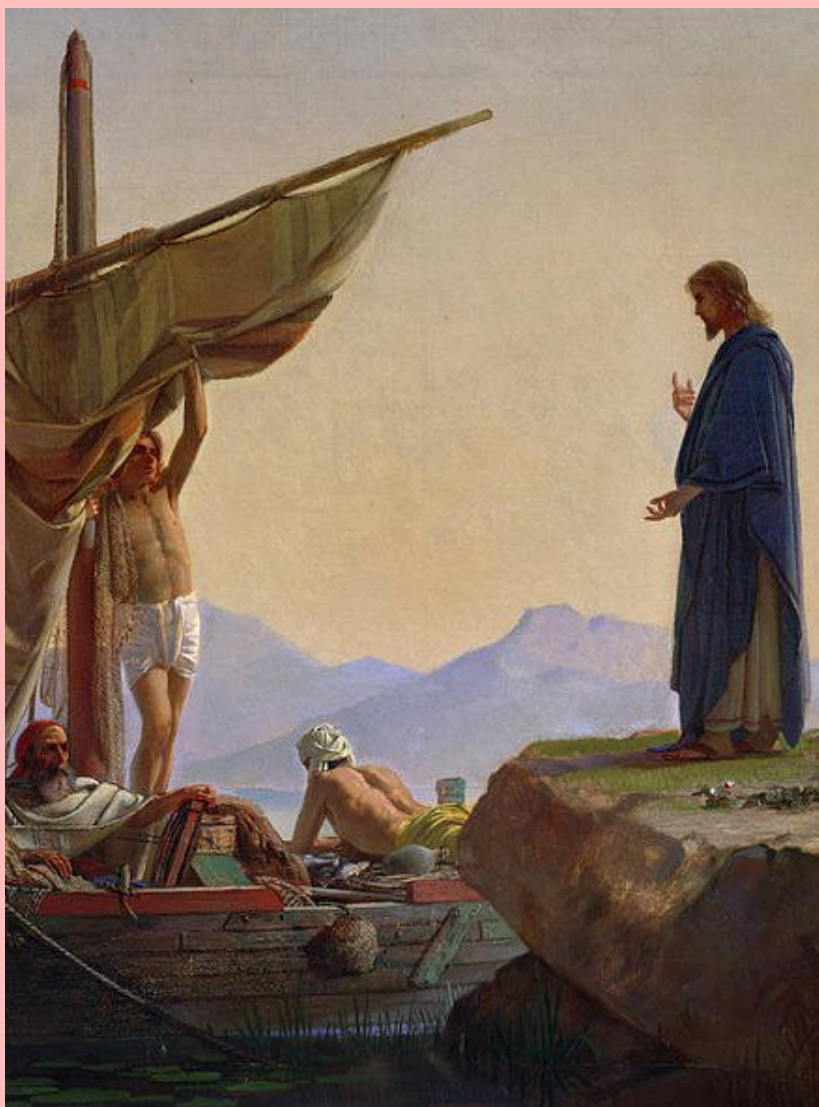
A MEÖT közelgő eseményei:

November 11. hétfő 11.00: Elnökségi ülés

November 13. szerda 13.00: Szociáletikai bizottság ülés (MEÖT székház)

November 14. csüt. 14.00: Női bizottság ülés (MEÖT székház)

December 4. szerda 15.00: Közgyűlés – 2020. év Költségvetés tervezet elfogadása, bizottsági elnökök beszámoló.

Jézus

Jézus nem korlát, nem gúzs, nem sorompó.
Nem börtöne a szabad gondolatnak,
Hol ablaktalan, fekete falak közt
szárnya törik a felcsillanó napnak.

Jézus nem nyűg, nem lánc és nem bilincs.
Nem gátja a szirombontó fénynek.
Nem eltírója a bölcs haladásnak,
S nem gyűlölője a magasztos szépnak.

Jézus halála nem a halálért volt,
Hanem azért, hogy már e földön járva
Boldog legyen, ki élni született
E sötétségben bolyongó világra.

Jézus nem örvény és nem is sivatag,
Hol szétterül a végtelen enyészet,
Hanem, amit oly sóvárogva várunk:
A szebb jövő...s a szebbik és jobb élet.

Jézus a part. Az erős és hatalmas.
A szeretetnek vihartalan partja:
Ahol az embert, a gyötrődő embert
Megértő, szelíd nyugalom fogadja.

Jézus a lépcső, az egyetlen lépcső,
Melyen a fáradt, százszor sebzett lélek
A lét küzdelmein keresztül érve
A vágyva vágyott mennyekig elérhet.

Victorinus

Boncz Zoltán

baptista lelkipásztor

írta

Hol van Isten ereje?

Olyan jól hangzik, amiről Jézus beszél Márk 16 végén az apostolok kiküldése kapcsán: „Azokat pedig, akik hisznek, ezek a jelek követik: az én nevemben ördögöket űznek ki, új nyelveken szólnak, kígyókat vesznek kezükbe, és ha valami halálosat isznak, nem árt nekik, betege teszik rá a kezüket, és azok meggyógyulnak.” Vágyunk erre, nem? Hogy Isten ereje nyilvánvaló legyen bennünk. Elmegyünk konferenciákra, képzésekre, hallgatunk tanításokat erről, hogy megtudjuk végre, hol van Isten ereje... De nem igazán leljük...

Nos, most elárulom a titkot; remélem, mindenki készen áll rá: Isten ereje ott van, ahol Isten van.

Nem, ez nem valami vicc. Tényleg ennyi a titok. Annyi, hogy Isten ereje nem ott van, ahol mi szeretnénk látni, nem ott működik, ahol és ahogy mi szeretnénk használni. Egyszerűen nem rólunk szól. Nem mi irányítjuk azt. Nem a mi erőnk. Istené. Triviális, mégis annyi keresztény próbálja a maga hasznára befogni Isten erejét. A jó hír, hogy van lehetőségünk megtapasztalni, benne élni, de ahhoz az kell, hogy ott legyünk, ahol Ő van, nem ott, ahol mi akarunk lenni; hogy azzal legyünk elfoglalva, amivel Ő foglalatosskodik, nem azzal, amivel mi akarunk időt tölteni. Amikor Róla szól a gondolkodásunk, nem magunkról, akkor megtapasztaljuk Isten erejét is.

Isten irányvonalának meghatározása

Gyakran találkozom beszélgetések során azzal, hogy milyen padlón vannak keresztények hitükben, majd nem sokkal később arról mesélnek, hogy szeretnének ézsaiási módon szárnyra kelni, mint a sasok, futni lankadatlanul. Ilyenkor megkérdem, hogy rendben, milyen irányba fognak futni és szárnyalni. Ez megrökönyíti őket. „Mit számít ez, a lényeg a szárnyalás és futás, nem?”

Nos, röviden: nem. Nem az számít, hogy milyen sebességgel, hanem

hogy milyen irányba halad az életed. Ha szárnyalva távolodsz Istentől, nem ér annyit, mintha bandukolsz az Úrral az általa szabott irányba.

Mégis, a legmeghökentőbb számomra az ilyen beszélgetésekben az, hogy a padlón levő ember elsődleges célja a szárnyalás, nem az, hogy felálljon. Pedig milyen jó lenne, ha Isten gyermekei stabilan tudnának állni. Hiszen így

- láthatóvá válnak példaként a többi padlón lévő ember számára
- hitben stabilan megállva megtapasztalják a „Szikla” megtartó erejét
- sokkal nagyobb perspektívával rendelkeznek, mint fekve
- pontosabban meg tudják látni, merre cselekszik Isten, hogy tudják, merre kell haladniuk
- el tudnak indulni, ami fekvő helyzetből kevésbé megy

Szóval ha padlón vagy, ne szárnyalni akarj egyből, hanem előbb állj meg szilárdan a hitben, hogy tudd, merre cselekszik Isten, hogy elindulhass Isten irányába!

Mi motivál?

Vannak kérdések, amiket időről időre felteszek magamnak annak érdekében, hogy egyfajta önellenőrzést végrehajtva leellenőrizsem, hogy minden rendben van-e. Ahogy az autó beindításánál is felgyulladnak a kontroll-lámpák, majd ahogy az autó teszteli önmagát, kialszanak ezek, és ha valamelyik továbbra is világít, akkor tudjuk, hogy fontos tenni-valók vannak e téren, úgy tudnak hasznosak lenni az ilyen kérdések is.

Nem fogom most az összes ilyen kérdést előhozni, mert akkor talán egy könyv is kijönne belőle, az egyik kérdést viszont szeretném kiemelni:

Mi motivál ebben? (Miért teszem ezt? Miért vállalom? Mit szeretnék elérni?)

Mikor egy feladatot elvállalok, vagy mikor kiértékelem újra és újra, szeretek válaszolni önmagamnak erre. De alkalmanként felteszem ezt a kérdést hitbéli dolgok kapcsán is. Meglepő, hogy amikor túllépünk a triviálisnak tűnő válaszokon, és őszinték vagyunk magunkhoz, nem is olyan nyilvánvaló a válaszunk, illetve segít tisztázni alapvető hitbéli dolgokat.

Hadd bátorítsam most az olvasókat arra, hogy válaszoljanak őszintén pár egyszerű kérdésre:

- Miért követem Krisztust?
- Mi motivál abban, hogy Bibliát olvassak / imádkozzam / szolgáljak / közösségbe járjak?
- Miért dicsőítem Istent?
- Mi motivál a hálaadásra?
- Miért akarom Istent jobban megismerni?
- Mit jelent számomra az Istennel való kapcsolat?

Írd le a válaszaidat, és vizsgáld felül egy hónap múlva!

Erős isten a mi várunk!

Egy barátom javaslatára elkezdtem olvasni egy könyvet egy halott gyülekezet boncolása (Autopsy of a deceased church) címmel. Sok hasznos pont közül az egyik arról beszél, hogy milyen könnyen indulunk el abba az irányba, hogy kialakítsunk egy erős — láthatatlan — várfalat magunk körül, ami megvéd minket ettől a világtól, annak borzalmaitól, tévútra csábító kí-

vánságaitól. Ezt az erődöt megépítjük, megerősítjük, később pedig könnyen abba a hibába esünk, hogy túl fontossá válik mindaz, amit felépítettünk. Mindenki, aki ezt az erődöt támadja, az minket támad, a hitünket támadja.

A gond csupán az, hogy az ostromlók egyike maga az ÚR. Ahogy támadta kétezer évvel ezelőtt is az így felépített struktúrát, úgy manapság is ezt teszi, amikor már túl fontossá válik az számunkra. Mert hogy Ő tudja, hogy amikor már ennek megőrzése az egyik elsődleges célunk, akkor már célt tévesztünk, és ezzel nem az élet, hanem a halál felé haladunk. Hiszen Ő nem arra hívott el minket, hogy építsünk ki komfortos és biztonságos helyet magunknak, ahol jól érezzük magunkat, ahol minden úgy van, ahogy mi szeretjük, hanem arra hívott, hogy menjünk ki a világba, és mondjuk el az örömhírt. Az egyik út az életbe vezet, a másik a gyülekezet halálába.

Mi melyiket választjuk?

Megajándékozott emberek vagyunk

Tudunk-e bővelkedni a hitben, Isten ígében, netán a krisztusi szeretetben? Ezekkel a kérdésekkel néztek szembe a reformáció hónapja programsorozat megnyitójának résztvevői. Az október 1-budapesti zenés istentiszteleten STEINBACH JÓZSEF püspök prédikált.

„Az egyház ma is reformációra szorul, a világ, amiben élünk, arra készítet bennünket, hogy újra és újra átgondoljuk szolgálatunkat” — hangsúlyozta KONDOR PÉTER evangélikus pü-

pök a reformáció hónapja rendezvénysorozat keddi esti központi nyitó alkalmán. Mint mondta, nem nekünk kell magunkat megreformálni, csakis Jézus Krisztus képes minket megújítani, aki fél évezrede egy kolostor cellájában gyötrődő szerzetest, Luther Mártont is megszólította. *„Használjuk a reformáció havát arra, hogy visszatekintünk, magunkba nézünk és reménységgel előre tekintünk”* — buzdított a Déli Evangélikus Egyházkerület püspöke.

A Magyarországi Egyházak Ökumenikus Tanácsának (MEÖT) szokásos egy hónapon át tartó országos programsorozata — már hagyományosan — zenés istentisztelettel kezdődött: fél hattól a református *Egressy Béni Művészeti Középiskola* fúvószenekara hívogatta a Deák téri evangélikus templomba a Budapest egyik legforgalmasabb közlekedési csomópontján áthaladókat, fél órával később pedig a rendezvénysorozat valaha volt legnépesebb összkara énekelt odabenn. Az igehir-

detésre a rákoscsabai baptista énekkar és a Károli Gáspár Református Egyetem Tanítóképző Főiskolai Karának női kara hangolta a résztvevőket, a prédikációra pedig a Pünkösdi Zenei Misszió Égi Szólamok Kórusa, valamint a Deák Téri Evangélikus Gimnázium ifjúsági kórusa felelt.

„Bővelkedünk a kórusok szolgálatában, magasztalva Urunkat, aki az igén keresztül arra hív, hogy döbbenjünk rá: Isten népe bővelkedő nép, mi mindannyian gazdagon megajándékozott emberek vagyunk” — hangsúlyozta igehirdetése elején STEINBACH JÓZSEF dunántúli református püspök. A MEÖT elnöke a Korinthusiakhoz írt második levél nyolcadik fejezetének hetedik verse alapján magyarázta meg, mit jelent bővelkedni „hitben és igében, ismeretben és minden buzgóságban, és a tőlünk rátok áradó szeretetben”.

Jézus Krisztus teljes, örök élettel ajándékoz meg minket, melynek előízét már e földi világban megtapasztalhatjuk. *„A belé vetett hit életünk értelme, tartalma, akár a dióbél — emlékeztetett —, hisz mit ér üresen vagy romlottan a dióhéj?”* A püspök arra buzdított, a reformáció hónapjában csodálkozzunk rá, hogy a hit tartalma mindig az igében, a konkrét kijelentésben tárul fel. Az igére figyelésből pedig hitismeret származik, ami hivatássá teszi a tehetséget és a szaktudást, hisz hatására *„többé már nem önmagunkért, hanem Isten dicsőségére és mások javára akarjuk végezni a dolgunkat”.* A megszentelődés útján járni tehát nem más, mint igyekezet felelős szolgálatot végezni a magunk helyén. *„Az ilyen buzgólkodás nem gyarló világi verseny, hanem szent dolog. Nem kioltja a másik igyekezetét, hanem buzdítja, megtermékenyíti azt” — mondta STEINBACH JÓZSEF, majd hozzátette: ha Istennek Krisztusban közölt szeretete*

költözik belénk, egyre inkább az ő szeretetével szeretjük egymást. Ez a szeretet pedig *„nem a másokra vár, hogy ő tegye meg az első lépést, hogy előbb ő szeressen”,* hanem éppen fordítva: kezdeményező, még az ellenségeivel szemben is, a megbékélést és a megbocsátást keresi.

„Áldja meg Isten ezt a hónapot, a Magyarországi Egyházak Ökumenikus Tanácsát, tagegyházait és mindannyiunkat, hogy rádöbbenjünk, bővelkedő nép vagyunk — kívánta igehirdetése elején STEINBACH JÓZSEF, majd hozzátette: ha Istennek Krisztusban közölt szeretete

költözik belénk, egyre inkább az ő szeretetével szeretjük egymást. Ez a szeretet pedig *„nem a másokra vár, hogy ő tegye meg az első lépést, hogy előbb ő szeressen”,* hanem éppen fordítva: kezdeményező, még az ellenségeivel szemben is, a megbékélést és a megbocsátást keresi.

„Áldja meg Isten ezt a hónapot, a Magyarországi Egyházak Ökumenikus Tanácsát, tagegyházait és mindannyiunkat, hogy rádöbbenjünk, bővelkedő nép vagyunk — kívánta igehirdetése elején STEINBACH JÓZSEF, majd hozzátette: ha Istennek Krisztusban közölt szeretete

hirdetése végén a püspök. — *Ragyogjon fel bennünk az evangélium, hogy megváltott emberek vagyunk, akik még szükölködés közepette is bővelkedünk a hitben, az igében, az ismeretben, az igyekezetben és a krisztusi szeretetben. Áldott legyen ezért a mindenható Isten!*”

A zenei szolgálatot szervező BÓDISS TAMÁS két kilencven esztendőes egyházzenei elölts tisztelgett az istentiszteleten, mint mondta: „*Trajtler Gábor orgonaművész, a Deák téri templom egykori karnagya és Beharka Pál baptista kántor, orgonaművész, karnagy egyaránt sokat tett a hazai kóruséneklés előmozdításáért.*” Utóbbinak *Szent az Úr az Alkotó* című énekfeldolgozását az összkar szólaltatta meg a *Cantores Ecclesiae Rézfűvós Együttes* és FINTA GERGELY orgonaművész közreműködésével. Az alkalom végén a MEÖT protestáns tagedyházainak vezetői — PAPP JÁNOS baptista egyházelnök, PATAKY ALBERT pünkösdi egyházelnök és KHALED A. LÁSZLÓ methodista szuperintendens — imádkoztak.

Az új fejezetet nyitó reformáció

A keresztyén üzenetből gyönyörűséges kultúra fakad — hangsúlyozta az idei reformációi gálaesten STEINBACH JÓZSEF püspök. Az *Uránia Nemzeti Filmszínházban* vasárnap tartott eseményen VITÉZ FERENC író-publicista vehette át a *Rát Mátyás-díjat*.

Az október 20-i gálaest kezdetén STEINBACH JÓZSEF református püspök, a *Magyarországi Egyházak Ökumenikus Tanácsának* elnöke köszöntötte az egybegyűlteket, és háláját fejezte ki, amiért ismét megtelt az *Uránia Filmszínház* díszterme. Áhítata alapját a reformáció hónapjának a rómaiakhoz írt levélből erre az évre választott igeszakasza adta:

„...egyetértés legyen közöttetek Jézus Krisztus akarata szerint...” (Róm 15,5)

Ebben a polarizált világban nagy szükség van az egyetértésre, valamint az élő Istenre, aki a türelem és a vigasztalás Istene is — hangsúlyozta a dunántúli református püspök. Az élet Isten nélkül a halál felé való lét — idézte STEINBACH JÓZSEF HEIDEGGERT. Az egyház feladata, hogy a türelmes és vigasztaló Isten Krisztusban közölt ajándékát továbbadja — tette hozzá hangsúlyozva, hogy a keresztyén üzenetből gyönyörűséges kultúra fakad — ebből ad ízelítőt többek között a reformációi gálaest is. „*Ez a kultúra adta a világnak azt a szabadságot, amely mindig csak az örökkévaló értékek medrében érthető meg.*”

A köszöntő után a *VOX Savariae Ökumenikus Vegyeskar* előadását hallhatták a résztvevők, műsoruk a *Solas Rézfívós Együttes*, valamint LAKNER-BOGNÁR ANDRÁS játékával egészült ki. Felcsendült a többi között SZOKOLAY SÁNDOR *Örvendjetek az Úrnak* és GÁRDONYI ZOLTÁN *Szívemnek kösziklája* című műve is.

A reformáció népeként a hit, az értelem és a kultúra egységében címmel GULYÁS GERGELY *Miniszterelnökséget* vezető miniszter tartott előadást a gálaesten. A volt lónyays diák hangsúlyozta, hogy fontos a bizonyágtétel, de közéleti személyiségként talán még fontosabb, hogy a cselekedeteken keresztül mu-

tatkozzon meg az ember hite. Beszélt továbbá a reformáció hatásairól: a mozgalom nemcsak az egyházat újította meg, hanem új fejezetet nyitott a társadalmi berendezkedésben is. Az előadás után a *Magyar Püünkösdi Egyház Zenei Missziójához* tartozó *Égi Szólamok Kórusa* szolgált.

A szombathelyi *Reményik Sándor Evangélikus Művészeti Alapiskola* diákjainak műsorát követően átadták a *Protestáns Újságírók Szövetsége Rát Mátyás-díját*. Az elismerést NAGY KATALIN, a szövetség elnöke adta át VITÉZ FERENC irodalmárnak, a *Debreceni Református Hittudományi Egyetem* docensének.

VITÉZ FERENC 1965-ben született *Kisvárádán*, felsőfokú tanulmányait a *Debreceni Kossuth Lajos Tudományegyetemen* végezte magyar-francia szakon. Eddig ötven önálló kötete jelent meg: verseskötetek, tanulmányok, esszék, irodalmi összeállítások. Ma is szinte naponta publikál a *Magyar Hírlapban* és saját kulturális, irodalmi lapjában, a *Nézőpontban*.

Az esten többször nyílt alkalom a közös éneklésre is: a 90. zsoltárt, valamint az evangélikusok himnuszaként is ismert 390. dicséretet énekelték együtt az egybegyűltek. A gála házigazdája BÉNYI ILDIKÓ volt.

fotó: Kalocsai Richárd
Forrás: <http://reformatus.hu/mutat/16747/>

Kedves Testvéreink!

Havi hírlevelünkbe, amely számos felekezet gyülekezeteibe, gyülekezeti tagságának körébe jut el elektronikus úton, szeretettel várjuk ökumenikus tárgyú híreiket, beszámolóikat!

Egyúttal felhívjuk kedves figyelmüket, hogy a hírlevél e-mailben továbbküldhető, illetve, ha van olyan ismerősük, aki havonta szeretné megkapni a hírlevelet, akkor a MEÖT e-mail címére (oikumene@meot.hu) küldött levélben adják meg az e-mail címet, és a következő hónaptól eljuttatjuk a hírlevelünket!

Testvéri szeretettel: „Az Úr közel!” hírlevél szerkesztői